

Nr 662

Av herr **Eskilsson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 49, med förslag till särskilda bokföringsregler i beskattningshänseende för vissa yrkesgrupper, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 813 i Andra kammaren)

I proposition nr 49 föreslås på grundval av förslag som utarbetats inom riksskattenämnden särskilda bokföringsregler för taxeringsändamål för tandläkare, kreaturshandlare, pälsdjursuppfödare m. fl. och för dem som driver taxirörelse. Riksskattenämndens förslag var delvis utarbetade redan 1962 och har efter hand gått ut på remiss. Avsikten synes vara att särskilda författningsförslag avseende nya grupper skattskyldiga fortsättningsvis skall föreläggas riksdagen.

Frågan om en förbättrad taxeringskontroll har under många år varit föremål för riksdagens intresse. De successivt ökade direkta skatterna har visat sig ställa skattemoralen på så hårda prov att en skärpning av kontrollmöjligheterna ter sig ofrånkomlig. En av de vägar man därvid har att beträda är otvivelaktigt ökad uppgiftsskyldighet och förbättrad bokföring. Den föreliggande propositionen tar upp dessa spörsmål.

Oaktat att vi sålunda delar departementschefens principiella uppfattning i denna fråga, hyser vi mycket starka betänkligheter mot de framlagda förslagen. Ett av de bärande momenten i vår skattelagstiftning är att bestämmelserna är likformiga och generella. Detsamma bör enligt vår mening gälla skattekontrollen. Man bör sålunda icke genom särslagstiftning för speciella yrkesgrupper skjuta dessa i förgrunden. Ett sådant förfaringsätt skulle vara rent diskriminerande. Intrycket härav måste bli antingen att dessa grupper anses i högre grad än andra söka undandraga sig skatt eller också att de eljest bör behandlas restriktivare än andra. Den psykologiska effekten härav lär icke bli gynnsam.

Invändningarna mot propositionen förstärkes av att det redan 1962 tillattes en särskild utredning för översyn av bokföringslagen, vilken utredning mot bakgrunden av förändringarna inom näringslivet och med beaktande av moderna redovisningstekniska metoder skall utarbeta förslag till ändringar i gällande lagstiftning. Dessa förslag skall enligt de för utredningen gällande direktiven utformas med hänsynstagande även till den funktion bokföringslagen har att fylla i skattehänseende, varvid en samordning och avvägning skall ske mellan näringslivets och skatteväsendets krav. Utredningen skall bedrivas förutsättningslöst. Därvid torde även frågan om

en utvidgning av kretsen bokföringspliktiga komma att övervägas under beaktande av bl. a. skattesynpunkter. Det kan under sådana förhållanden med fog ifrågasättas huruvida det, innan denna översyn slutförts, är lämpligt att över huvud taget i riksdagen ta upp frågan om ett eventuellt behov av sådana särbestämmelser som här är fråga om. Det kan förutsättas att utredningen avlämnar sitt betänkande redan under 1967.

Vid remissbehandlingen har invändningar liknande de av oss anförda åberopats från flera håll. Detta gäller särskilt samtliga hörda näringslivsorganisationer, Föreningen Auktoriserade revisorer, Svenska revisorssamfundet, Svenska advokatsamfundet samt riksåklagarämbetet och kammarrätten. Även andra myndigheter har ifrågasatt att resultatet av utredningen angående bokföringslagen bör avvaktas.

Vid bedömning av behovet av bestämmelser av förevarande art bör hänsyn också tas till den omständigheten, att genom beslut av 1961 års riksdag en straffbestämmelse infördes i 121 § taxeringsförordningen i syfte att understryka vikten av att den redan tidigare existerande skyldigheten att föra räkenskaper och andra anteckningar för taxeringskontroll fullgjordes. Såvitt vi kan bedöma erbjuder redan gällande lagstiftning sådana möjligheter att komma till rätta med skattskyldiga, vilka underlåter att föra de räkenskaper som med hänsyn till deras verksamhet och dem åliggande uppgiftsskyldighet är att anse som ett minimum, att frågan kan anstå tills en ny bokföringslag aktualiseras.

Vi finner sålunda dels att ett system med särslagstiftning för vissa grupper är olämpligt och diskriminerande, dels att frågan härom bör anstå i avvaktan på resultatet av den pågående översynen av bokföringslagen och hemställor på grund härav,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts förslag i proposition nr 49 till

1) förordning om skyldighet för tandläkare att föra vissa räkenskaper som underlag för taxering;

2) förordning om skyldighet för pälsdjursuppfödare, kreaturshandlare m. fl., att föra vissa räkenskaper som underlag för taxering; samt

3) förordning om skyldighet för den som driver taxirörelse att föra vissa räkenskaper som underlag för taxering.

Stockholm den 29 mars 1966

Carl Eskilsson (h) Holge Ottosson (h) Arne Svenungsson (h)